

Sygn. akt VI U 899/18

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: S. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

- z dnia 6 lutego 2018 r., znak: (...)

- z dnia 7 lutego 2018 r., znak: (...)

w sprawie: S. K. (1)

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego oraz o wysokość emerytury

**I** zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do uwzględnienia przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczaniu wysokości emerytury ubezpieczonego S. K. (1) jego dochodów w wysokości :

- 49396000 zł ( przed denominacją ) za rok 1992;

- 42739000 zł ( przed denominacją ) za rok 1993

**II** oddala odwołanie w pozostałej części.

VI U 899/18

## UZASADNIENIE

Pisemne. Decyzją z dnia 6 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. ponownie ustalił kapitał początkowy S. K. (1), obliczając jego wysokość na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 124.469 złotych 95 groszy. W załączniku do tej decyzji organ rentowy poinformował także ubezpieczonego, że do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego zostały przyjęte minimalne kwoty wynagrodzeń za okres od 1 maja 1990 roku do 31 grudnia 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...). B. w Ś., ponieważ rozliczenie podatkowe PIT-11 nie jest dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzeń dla potrzeb ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, celem uwzględnienia, organ rentowy zaznaczył, należy przedłożyć zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 lub uwierzytelnione przez uprawnionego przechowawcę karty wynagrodzeń. Odrębną decyzją z dnia 7 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku S. K. (1) z dnia 2 stycznia 2018 roku przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 stycznia 2018 roku, to jest od daty nabycia uprawnień do emerytury. W treści tej

decyzji organ rentowy przedstawił sposób jej obliczenia oraz wysokość świadczenia, która od 1 stycznia 2018 roku wyniosła 3.011 złotych 44 grosze brutto. Odwołanie od tych decyzji wniósł ubezpieczony S. K. (1), domagając się przeliczenia kapitału początkowego oraz ponownego naliczenia mu emerytury z uwzględnieniem niżej wskazanych okresów zatrudnienia. Ubezpieczony wnosił także o załączenie do decyzji numer (...) załącznika dotyczącego obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przy kapitale początkowym. W uzasadnieniu zaskarżenia ubezpieczony podnosił, że decyzją z dnia 7 lutego 2018 roku doręczono mu, 1 marca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał mu prawo do emerytury. Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie organ rentowy podał, iż nie zostały przyjęte wynagrodzenia za okres od 1 lutego 1990 roku do 31 lipca 1993 roku do naliczenia jego emerytury. Ubezpieczony wnosił o uwzględnienie przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz przy obliczaniu wysokości jego emerytury zarobków z Zakładu (...). B. w Ś., w okresie zatrudnienia od 1 lutego 1990 roku do 31 grudnia 1992 roku. Następnie na rozprawie ubezpieczony zmodyfikował to żądanie, domagając się naliczenia uwzględnienia wysokości zarobków z okresu od 1 maja 1990 roku do 31 grudnia 1992 roku u tego pracodawcy, z wynagrodzeniem 2.250.000 złotych plus 100% premii uznaniowej. W zakresie tego żądania ubezpieczony podnosił, że od 2 stycznia 1992 roku zajmował stanowisko kierownika zakładu, zakład przekształcił się w spółkę cywilną i zmienił nazwę na PPH (...). Drugim okresem, z którego uwzględnienia swoich zarobków przy obliczeniu wskaźnika wysokości kapitału początkowego ubezpieczony się domagał, był właśnie okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Handlowym (...) Spółka cywilna R. B., E. G.

[ f 00:06:10.318] w Ś., w okresie zatrudnienia od 14 stycznia 1993 roku do 31 lipca 1993 roku. Ubezpieczony podnosił, że zakłady, że pracy wymienione wyżej, te dwa zakłady pracy upadły, a dokumenty pracownicze nie zostały przekazane do żadnego z archiwów i zaginęły. Wskazywał też, że firmy te zatrudniały około 100 pracowników i nie miały obowiązku przechowywania szczegółowych wykazów odprowadzanych do ZUS składek od poszczególnych pracowników, tak jak to robiły zakłady zatrudniające do 20 pracowników. Składki przekazywane były grupowo od wszystkich zatrudnionych. Jednak ubezpieczony podnosił także, że od stycznia 1992 roku powstał obowiązek przekazywania do urzędów skarbowych informacji o dochodach PIT-11 z uwagi na, z uwagi, że wymienione zakłady uległy likwidacji i nie ma możliwości uzyskania zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na drukach Rp-7 za wyżej wymienione okresy, informacje o dochodach PIT-11 są jedynymi, niepodważalnymi dokumentami, świadczącymi o uzyskiwanych zarobkach, oprócz świadectw pracy. Dodatkowo ubezpieczony nadmieniał, że w Sądzie Pracy w B. toczyło się postępowanie o wyegzekwowanie niewypłaconych wynagrodzeń. Istniały wyroki potwierdzające wysokość roszczenia od niewypłaconych wynagrodzeń, po około 8 latach starań roszczenie z tego tytułu zostały zaspokojone, roszczenia z tego tytułu zostały zaspokojone, jednak poszukując akt w Sądzie Okręgowym w Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony został poinformowany, że akta zostały zniszczone z uwagi na upływ terminu przechowywania. W związku z opisaną w uzasadnieniu odwołania sytuacją, ubezpieczony wnosił o uwzględnienie swoich zarobków na podstawie dokumentów, które zostały dołączone do wniosku o naliczenie emerytury i które jednoznacznie, zdaniem ubezpieczonego, potwierdzają, że organy państwa, Urząd Skarbowy i ZUS o faktycznych jego zarobkach wiedział. Jeśli chodzi o okres zatrudnienia od 1 lutego 1990 roku, skorygowane następnie do okresu od 1 maja 1990 roku do 31 grudnia 1992 roku, ubezpieczony powoływał się na świadectwo pracy i umowę o pracę z wyszczególnionym wynagrodzeniem sprzed denominacji, 2.250.000 złotych, plus dodatkowo otrzymywane 100% premii. Ubezpieczony zaznaczał także, że w związku z wypadkiem, któremu uległ, oryginał świadectwa pracy z 31 grudnia 1992 roku został przekazany do ZUS w dniu 16 lutego 1993 roku, czego dowodem jest oryginalna pieczęć wpływu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na tym świadectwie pracy. ZUS, uznając mu te zarobki, wypłacał w odpowiedniej wysokości świadczenie chorobowe. Dodatkowym potwierdzeniem są informacje o dochodach PIT-11 za okres od stycznia do grudnia 1992 roku i od 1 stycznia 1993 roku do 10 stycznia 1993 roku, wynagrodzenie za miesiąc grudzień 1992 roku, potwierdzające te zarobki. Okres zatrudnienia od 14 stycznia 1993 roku do 31 lipca 1993 roku został potwierdzony świadectwem pracy i umową o pracę z wyszczególnionym wynagrodzeniem sprzed denominacji 2.000.000 złotych plus dodatkowo otrzymywane 100% premii. Informacja o dochodach PIT-11 z tego okresu zatrudnienia w Spółce cywilnej (...), potwierdzająca faktyczne zarobki, które ubezpieczony otrzymywał i które są zgodne z wyżej wymienionym świadectwem pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. Organ rentowy wskazał, że decyzją z 7 lutego tysiąc dziewięćset..., decyzją z 7 lutego 2018 roku, na podstawie artykułu 26 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dziennik Ustaw 2017 roku, pozycja 1383 ze zmianami, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 1 stycznia 2018 roku przyznał odwołującemu prawo

do emerytury od dnia 1 stycznia 2018 roku. Zgodnie z wyżej wskazanym przepisem artykułu 26 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego, z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Organ rentowy wskazywał także, że kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego w uwzględnieniu waloryzacji wynosi 160.886 złotych i 56 groszy. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego ubezpieczonego wynosi 464.891 złotych 36 groszy, średnie dalsze trwanie życia wynosi 207,80... , wynosi 207,80 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wynosi 3.011 złotych 44 grosze, a wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w artykule 26 ustawy emerytalnej, 160.886 złotych 56 groszy dodać 464.891 złotych i 36 groszy przez 207,85 miesięcy dało kwotę stanowiącą wysokość emerytury 3.011 złotych 44 grosze. Ustosunkowując się do treści odwołania pozwany organ rentowy wskazywał, że PIT-11 nie jest dla organu rentowego dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzeń dla potrzeb ustalenia wymiaru kapitału początkowego. Celem uwzględnienia należy bowiem, tak podkreślał organ rentowy, przedłożyć zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 lub uwierzytelnione przez uprawnionego przechowawcę karty wynagrodzeń. Organ rentowy wskazał również, że w spornych okresach przyjął w 1990 roku za luty, marzec i kwiecień wynagrodzenie wskazane przez wydział ubezpieczeń i składek oraz za okres od maja do grudnia 1990 roku wynagrodzenie minimalne, obowiązujące w tym okresie. Organ zaznaczył, że od maja 1990 roku zakład pracy rozliczał się ze składek bezimiennie, w 1991 roku minimalne wynagrodzenie, obowiązujące w tym czasie, w 1992 roku wynagrodzenie z umowy o pracę, to jest 12 x 2.250.000, karta 22 akt emerytalnych, w 1993 roku wynagrodzenie na podstawie potwierdzenia Wydziału Ubezpieczeń i Składek za styczeń 1993 roku oraz kwoty zasiłków chorobowych za okres od lutego do lipca 1993 roku, gdyż w tym okresie ubezpieczony chorował od 14 stycznia 1993 roku do 31 lipca 1993 roku, zakład składał deklaracje imienne. Ponadto w przedłożonych umowach o pracę wskazywał organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, wskazano wynagrodzenie zasadnicze oraz stwierdzenie w cudzysłowie "plus do 100% premii motywacyjnej", ten zapis, zdaniem organu rentowego, nie jest już oczywisty. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje: ubezpieczony S. K. (1) w okresie od 1 lutego 1992 ro..., przepraszam, od 1 lutego 1990 roku do 31 grudnia 1992 roku zatrudniony był w Zakładzie (...) w Ś.. Natomiast w okresie od 1 stycznia 1993 roku do 10 stycznia 1993 roku pracodawca ten wypłacił mu także wynagrodzenie z tytułu stosunku pracy w kwocie 4.500.000, a w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1992 roku wynagrodzenie wypłacone ubezpieczonemu z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) wniosło 49.396.000 złotych przed denominacją. Okoliczności powyższe potwierdzają umowa...

[ **koniec części** 00:18:24.999] QMX195539\_02

[ **Przewodniczący** 00:18:26.088] O pracę z dnia 1 lutego 1990 roku na mocy, której M. B.

[f00:18:32.668] został..., na mocy, której M. B. prowadzący Zakład (...) w Ś. zatrudnił ubezpieczonego S. K. (2)..., K. na czas nieograniczony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika administracyjnego. Ta umowa o pracę przewidywała wynagrodzenie stałe nie wskazując jednak jego wysokości oraz premię uznaniową. Umowa o pracę karta 24 akt sprawy. Powy..., ponadto wyżej wskazane wynagrodzenia powoda uzyskane w Zakładzie (...) potwierdzały za rok 1992. Informacja o dochodach uzyskanych za okres od stycznia do grudnia 1992 roku oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy. Dokument ten został wystawiony ubezpieczonemu przez fir..., przez pracodawcę. I informacje o dochodach uzyskanych w okresie od 1 stycznia do 10 stycznia 1993 roku w wysokości 4 i pół miliona złotych przed denominacją. Następnie od dnia 14 stycznia 1993 roku do 31 lipca 1993 roku ubezpieczony zatrudniony został w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) Spółce cywilnej

[f00:20:48.399] R. B., E. G.

[f00:21:01.679] w Ś. na podstawie umowy o pracę z dnia 2 sty..., z dnia 14 stycznia 1993 roku na czas określony do 31 lipca 1993 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika administracyjnego z wynagrodzeniem zasadniczym 2.000.000 złotych przed denominacją plus do 100 procent premii. Wracając jeszcze do zatrudnienia w Zakładzie (...) wskazać należy, że od 2 stycznia 1992 roku ubezpieczony S. K. (1) został zatrudniony na stanowisku kierownika zakładu, co potwierdza umowa o pracę z 2 stycznia 1992 roku potwierdzająca wynagrodzenie zasadnicze i warunki zatrudnienia na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 2.250.000 złotych plus do 100 procent premii motywacyjnej. Umowa karta 49 akt, umowa o pracę z (...) Spółka cywilna a także karta 49 akt sprawy, umowa w formie kserokopii. Podkreślić należy, że w okresie

zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) Spółka cywilna R. B., E. G. ubezpieczonemu wypłacono wynagrodzenie i inne przychody pracowników oraz zasiłki z ubezpieczenia społecznego w kwocie 1.048.000 złotych przed denominacją oraz zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacone przez organ rentowy w kwocie 37.191.000 przed denominacją. Łącznie przychód ubezpieczonego z tytułu tego zatrudnienia wyniósł 38.239.000, co potwierdza informacja o uzyskanych dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy na druku PIT 11 za okres od 14 stycznia do 31 grudnia 1993 roku. Informacja datowana na 26 stycznia 1994 roku, karta 49 akt sprawy. Na podstawie dowodów z dokumentów wspomnianych wyżej, dowodu z przesłuchania ubezpieczonego w charakterze strony oraz dowodu z zeznań świadków E. G., M. B. i R. B. Sąd O..., jak również dowodu z wypisu z księgi repertorium Sądu Rejonowego w Bydgoszczy dotyczącego wpisu z treści wyroku zaocznego z dnia 27 lipca 1994 roku wydanego w sprawie VII P 583/94 Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony w powyższych okresach świadczył pracę na rzecz M. B. oraz na rzecz wspólników spółki cywilnej (...). Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, jakie wynagrodzenia..., czy powoływane w odwołaniu wynagrodzenia ubezpieczonego uzyska..., uzyskiwane według jego twierdzeń w Przedsiębiorstwie czy w zakładzie (...) a później w spół..., w spółce cywilnej (...) mogą zostać doliczone do..., uwzględnione przy obliczaniu kapitału początkowego. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd Okręgowy uznał, iż decydujące znaczenie dla pewnej części okresów, którego spór dotyczył mają dowody z dokumentów w postaci informacji o wysokości wynagrodzeń i zasiłków chorobowych uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) w Ś. oraz w spółce w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym spółce cywilnej K. R. B. i E. G.. Dokumenty te zostały sporządzone w przepisany prawie trybie i wręczone pracownikowi. Świadek E. G. potwierdziła, iż była współnikiem spółki cywilnej (...) razem z R. B., że spółka zatrudniała S. K. (1). Po okazaniu jej druku PIT 11 za okres od 14 stycznia 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku E. G. podała, że dokument wypisała własnoręcznie i, że znajduje się pod nim jej podpis. Podała także, że skoro wypisała ubezpieczonemu taki dokument na druku PIT 11 to robiła to na podstawie dokumentów płacowych takich jak listy płac gdyż to należało jej do..., to należało także do jej obowiązków w spółce (...). Wcześniej ubezpie..., wcześniej świadek pracowała w Zakładzie (...), który zatrudniał także ubezpieczonego, jako pracownik administracyjny. Druki PIT 11 od stycznia do grudnia 1992 roku oraz 1 stycznia 1993 roku do 10 stycznia 1993 roku wypisane były jej pismem ręcznym. Także te 2 dokumenty na drukach PIT 11 wypisywała własnoręcznie na podstawie dokumentów płacowych firmy (...). Z kolei świadek M. B. zeznając na rozprawie podał także, że zatrudniał ubezpieczonego w latach 90-tych ubiegłego wieku. Nie pamiętał dokładnie okresów. Miał on pracowników do wypisywania informacji na o dochodach na drukach PIT 11. Pamiętał, że S. K. (1) był zatrudniony u niego, jako kierownik zakładu. Podał też, że akta osobowe pracowników zostały zniszczone przez gryzonie. Były, bowiem przechowywane najpierw na terenie jego zakładu a potem na terenie jego posesji i tam uległy zniszczeniu, zalaniu oraz pogryzieniu przez gryzonie. Po okazaniu świadkowi druku PIT 11 za okres od 1 stycznia do 10 stycznia 1993 roku świadek podał..., a także za okres od stycznia do grudnia 1992 roku świadek podał, iż widnieją na tych dokumentach jego podpisy. Dokumenty te nie zostały wypisane jego pismem. E. G. była u niego zatrudniona w zakładzie, jako pracownik administracyjny, dlatego mogła ona wypisać te doku..., okazane mu dokumenty a on je podpisał. Wyraził także przekonanie, że na okazanych dokumentach widnieją rzeczywiste przychody ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w jego firmie. Podał także, że na umowie o pracę z 1 lutego 1990 roku widnieje podpis E. G., która była przez niego upoważniona do wypisywania umów o pracę. Wskazywał, że premię uznaniową, o której mowa w tej umowie wypłacał w zasadzie, co miesiąc. Była ona obliczana od obrotów sprzedaży, jak również od produkcji. Pamiętał też, że wynagrodzenia, co jakiś czas wzrastały, w tym wynagrodzenie pana K.. Wyjaśnił także, że trudno mu powiedzieć czy wynagrodzenie w kwocie 4 i pół miliona złotych wskazane w informacji PIT 11 za okres od 1 stycznia do trzydziestu..., do 10 stycznia 1993 roku było na przykład wynagrodzeniem za skrócony okres wypowiedzenia. Podał także, że jako kierownik zakładu (...) musiał zarabiać więcej, niż jako pracownik administracyjny, ale nie pamięta ile zarabiał pracownik, ile zarabiał ubezpieczony, jako pracownik administracyjny. Z kolei świadek R. B. wskazał, że zatrudniał S. K. (1), jako współnik spółki cywilnej (...). O ile pamięta to był on zatrudniony, jako kierownik produkcji. Nie pamiętał wynagrodzenia ubezpieczonego. Drugim współnikiem spółki cywilnej (...) była E. G.. Wskazał także, że E. G. podpisała okazane mu druki PIT 11 z 26-stego..., okazany mu druk PIT 11 z 26 stycznia 1994 roku i, że jeżeli tak było, to widocznie takie było wynagrodzenie ubezpieczonego. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw dowo..., oceny tego materiału i jego wiarygodności wskazanych w artykule 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy uznał, iż wysokość zarobków ubezpieczonego wyko..., wykazana w drukach PIT 11 na karcie 49 oraz na karcie 24 jest wysokością

wynagrodzeń, które ubezpieczony rzeczywiście otrzymywał. Za okres od 14 stycznia 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku a w zasadzie 31 lipca 1993 roku ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie za pracę za krótki okres jak wskazuje kwota 1.048.000, później pobierał zasiłki z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez organ rentowy w wysokości 37.191 złotych. Łącznie uzyskał w roku 1993 roku z tego tytułu kwotę 38.000.239 złotych przed denominacją, która łącznie z wynagrodzeniem wypłaconym mu przez M. B., czyli poprzedniego pracodawcę za kres od 1 do 10 stycznia 1993 roku dała kwotę 42.739.000 złotych przed denominacją, jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za rok 1993, która powinna być...

[ **Koniec części** 00:36:49.999] QMX195539\_03

[ **Przewodniczący** 00:36:51.105] Ujęta przez organ rentowy, uwzględniona przez organ rentowy przy obliczaniu ponownym kapitału początkowego ubezpieczonego, czego domagał się on w odwołaniu. Analogicznie przedstawia się sprawa z wiarygodnością dowodów w postaci druku informacji o dochodach za okres od stycznia do grudnia 1992 roku - karta 24, akt sprawy. Dokument ten wykazywał wynagrodzenia uzyskane przez powoda za ten rok w wysokości 49.396 złotych. Pośrednio wiarygodność tego dowodu potwierdza także wpis w repertorium Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych - karta..., notatka urzędowa karta 59 oraz odpis..., wypis z repertorium na karcie 60 akt sprawy, gdzie zasądzono od M. B.

[ **f** 00:38:32.615] na rzecz powoda wyrokiem zaocznym na rzecz powoda S. K. (1) wyrokiem zaocznym z dnia 27 lipca 1994 roku kwotę 34 milionów 211 złotych pięciu..., 211 tysięcy 500 złotych z ustawowymi odsetkami od 10 stycznia 1993 roku do dnia zapłaty. Te dowody z dokumentów, w ocenie Sądu Okręgowego, uzupełnione dowodami z osobowych źródeł dowodowych stanowiły spójną całość, nie zawierały wewnętrznych sprzeczności i dawały podstawę do uznania wiarygodności informacji o uzyskanych dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy z lat 1992-1993 uzyskanych rzeczywiście przez ubezpieczonego. Przy tego rodzaju ocenie materiału dowodowego Sąd Okręgowy miał także na uwadze, iż wprawdzie paragraf 21 ustęp pierwszy Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe ogranicza organ rentowy w zakresie postępowania dowodowego do przeprowadzenia dokumentów, dowodów z dokumentów umożliwiających wykazanie wysokości wynagrodzeń - dochodu czy przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty, lecz jednak na przykład do zaświadczeń o wynagrodzeniu..., zatrudnieniu i wynagrodzeniu pracownika, natomiast w postępowaniu sadowym te ograniczenia dowodowe nie znajdują już zastosowania, a w postępowaniu wszczętym z odwołania od decyzji organu rentowego okoliczności dotyczące wysokości wynagrodzeń mogą być udawdaniane przez ubezpieczonych przy pomocy wszelkich źródeł dowodowych. Dlatego Sąd Okręgowy uznał, iż ubezpieczonemu udało się udowodnić i wykazać w sposób niebudzący wątpliwości wysokość swoich wynagrodzeń uzyskanych u M. B.

[ **f** 00:41:45.682] oraz w spółce cywilnej (...)

[ **f** 00:41:49.943] wynagrodzeń w latach 1992-1993 wskazanych w informacjach o dochodach za rok 1992 oraz za okres..., za rok 1993 wystawionych przez pracodawcę ubezpieczonemu. Z tego względu Sąd Okręgowy uznał, iż wynagrodzenia te powinny zostać przez organ rentowy uwzględnione przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczaniu wysokości emerytury ubezpieczonego. Należy przy tym odwołać się do przepisów prawa materialnego, w szczególności artykułu 174-go Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2018 roku pozycja 1270. Zgodnie z ustępem pierwszym artykułu 174-go kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w artykule 53 z uwzględnieniem ustępu 2-go, od 2-go do 12-go, a ustęp drugi artykułu 174-go wskazuje, że przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie Ustawy, czyli przed dniem 1 stycznia 1999 roku okresy składkowe, o których mowa w artykule 6-tym, okresy nieskładkowe, o których mowa w artykule 7-mym punkcie piątym, okresy nieskładkowe, o których mowa w artykule 7-mym punkt 1 do 3 i 6 do 12 w wymiarze nie większym niż określony w artykule piątym ustępie drugim. Ustęp trzeci artykułu 174-go stanowi z kolei, że: podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w artykule 15, 16, 17 ustęp 1 i 3 oraz 18-tym..., oraz artykule 18-tym, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Wskazać także należy, że zgodnie z artykułem 15-tym powołanej Ustawy emerytalno-rentowej ustęp pierwszy tego przepisu stanowi, że: podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ustępie 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego

z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ustępu 6-go i artykułu 176-go. Ustęp drugi artykułu 15-go stanowi, że: w przypadku, gdy zainteresowany w ciągu 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłosił wniosek o emeryturę, pobierał przez więcej niż 10 lat zasiłek przedemerytalny, podstawę wymiaru emerytury stanowi ustalona w sposób określony w ustępie 4 i 5 przeciętna podstawa składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zainteresowany nabył prawo do tego zasiłku. Ustęp 2a stanowi, artykułu 15-go stanowi, że: jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Ustęp trzeci artykułu 15-go stanowi z kolei, że do podstawy wymiaru emerytury lub renty, o której mowa w ustępie 1 i 2, dolicza się kwoty przysługujących ubezpieczonemu w danym roku kalendarzowym wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy oraz kwoty zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku wyrównawczego, świadczenia wyrównawczego lub dodatku wyrównawczego, a także wartość rekompensaty pieniężnej ustaloną zgodnie z punktem trzecim załącznika do ustawy z dnia 6 marca 1993 roku o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent. Do podstawy wymiaru wlicza się również kwoty zasiłków dla bezrobotnych, zasiłków szkoleniowych lub stypendiów wypłaconych z Funduszu Pracy za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, z zastrzeżeniem ustępu 3a. Zgodnie z ustępem 4-tym artykułu 15-go w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty: 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ustępie trzecim, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych; 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu; 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ustępu piątego, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w artykule 19-tym. Dlatego Sąd Okręgowy ustalając, że powód wykazał wyższą wysokość wynagrodzeń z lat 1992-1993 orzekł, jak w punkcie pierwszym wyroku na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 25 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego. W punkcie drugim wyroku Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego w zakresie żądania ustalenia, zastąpienia wynagrodzeń minimalnych przyjętych przez organ rentowy do ustalenia podstawy wysokości kapitału początkowego, w konsekwencji do obliczenia wysokości emerytury z okresu od 1 maja 1990 roku do 31 grudnia 1991 roku. W tym zakresie Sąd Okręgowy uznał, iż ubezpieczonemu nie udało się udowodnić, w sposób niebudzący wątpliwości, wysokości uzyskiwanych w tym okresie wynagrodzeń. Podkreślić bowiem należy, że zeznania świadków były tutaj mało przydatne, bo ze względu na upływ czasu świadkowie wskazywali, że nie pamiętają dokładnie wysokości zarobków ubezpieczonego, czy wynagrodzeń ubezpieczonego z okresu, z tego okresu zatrudnienia, a co więcej - na przykład umowa o pracę z 1 lutego 1990 roku nie wskazywała wysokości wynagrodzenia, w związku z tym nie było żadnego dokumentu, który dokumentowałby..., dokumentu, który wykazywałby wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego uzyskiwanych w tym okresie w sposób niebudzący wątpliwości. Ubezpieczony powoływał się w toku procesu na świadectwo pracy, w którym wykazano wysokość jego wynagrodzeń. Chodzi o..., o dokument wskazany na karcie 20..., w formie odpisu na karcie 20 akt emerytalnych ubezpieczonego, ale podkreślić należy, że dowód ten nie był przydatny dla ustalania wynagrodzeń ubezpieczonego w okresie, o który chodzi, czyli od 1 maja 1990 roku do 31 grudnia 1991 roku, ponieważ wskazuje wysokość wynagrodzeń uzyskiwanych przez powoda w końcowym okresie zatrudnienia w firmie (...), (...) w Ś. w wysokości 2.250.000 złotych przed denominacją plus 100% premii uznaniowej, a oczywistym jest, że takiej, w takiej wysokości wynagrodzeń ubezpieczony nie mógł pobierać w 91-wszym roku, skoro w 90-tym roku jego wynagrodzenia mieściły się w przedziale od 300 do 400 tysięcy, co wynikało z kolei z imiennych deklaracji rozliczeniowych ZUS, wskazanych na karcie, zebranych na karcie 44 akt sprawy oraz zaświadczenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, które potwierdzało wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego w lutym 90-go roku na przykład w kwocie 308.000, w marcu 90-go roku w kwocie 313.500 i w ma..., w kwietniu 1990 roku 3514.700 złotych, za maj deklaracja była już bezimienna, więc nie wskazywała podstawy wymiaru na ubezpieczenie społeczne, a z tego dokumentu wynika, że to wynagrodzenie wzrastało co miesiąc, w związku z tym Sąd nie miał możliwości w oparciu o zeznania świadków bądź zeznanie powoda ustalić wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego a ten okres od 1 maja 1990 roku do 31 grudnia 1991

roku w wysokości innej, niż minimalne wynagrodzenia tak, jak przyjął to organ rentowy w zaskarżonej decyzji z 6 lutego 2018 roku o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. W tym zakresie zatem Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego tę część odwołania ubezpieczonego oddalił, albowiem nie było podstaw do jego uwzględnienia w powołanych wyżej przepisach prawa materialnego określających tryb ustalania wysokości kapitału początkowego. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.